

Андріюк Лук'ян Васильович

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри реабілітації і нетрадиційної медицини (мануальна терапія, невропатологія, рефлексотерапія, гірудотерапія, електростимуляційна діагностика). Львівський національний медичний університет ім.Данила Галицького.

Recenzja wydania naukowo-popularnego Władysława Batkiewicza „Starosłowiński Masaż Brzucha – terapia wisceralna”

Masaż jest jedną z metod leczenia, którego początki wywodzą się z medycyny klasycznej. Na pewno tak długo, jak istnieje człowiek, tak długo istnieje masaż. Mijają tysiąclecia, pojawiają się i znikają różne metody leczenia, a masaż pozostaje. Z pełnym przekonaniem możemy powiedzieć, że dzisiaj masaż jest nadal w czołówce najczęstszych metod leczenia, rehabilitacji, poprawy zdolności do pracy i zdrowia fizycznego. Naturalność, skuteczność, brak w większości przypadków działań niepożądanych, mała lista przeciwwskazań zapewniają jego rozpowszechnianie jako metody leczenia i uzdrawiania.

Jednocześnie należy zauważyć, że przez długi okres swego istnienia, masaż przeszedł znaczny rozwój. Na podstawie zgromadzonego doświadczenia stworzono system tzw. „Starosłowińskiego Masażu Brzucha”. Właśnie rozwój różnych metodyk i wymiany doświadczeń między trudnymi do zliczenia szkołami masażu doprowadziły do różnorodności systemów, różnych rodzajów technik, sposobów i metod wykonania masażu. Często zapożyczając elementy z jednego systemu masażu do innego, były wychwytywane techniki wtórne, zmieniała się treść i wskazania do stosowania. Masaż daje możliwość zastosowania różnorodnych technik stymulacji ciała pacjenta. Nawet w granicach pojęcia „słowiński masaż” istnieje wiele różnic w sposobie i metodyce wykonania różnych technik.

Autor nie zgadza się z postawą niektórych specjalistów traktujących „Starosłowiński Masaż Brzucha”, jako technikę drugorzędną i mało istotną metodę terapii. Według Władysława Batkiewicza, kluczową rolę odgrywają tu umiejętności zawodowe przekazywane przez nauczyciela uczniowi, które później w wyniku ciężkiej pracy poprawia i rozwija utalentowany wyznawca, uzdolniony wychowanek. Dlatego podczas stworzenia tej pomocy naukowej, autor na podstawie wieloletniego doświadczenia teoretycznego i praktycznego dążył do kilku celów. Przede wszystkim dał jasną definicję pojęcia „Starosłowiński Masaż Brzucha”, wskazując na jego odmienności od najbardziej popularnych obecnie innych systemów masażu. Autor zapewnia zrozumienie

Андріюк Лук'ян Васильович

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри реабілітації і нетрадиційної медицини (мануальна терапія, невропатологія, рефлексотерапія, гірудотерапія, електропунктурна діагностика).
Львівський національний медичний університет ім.Данила Галицького.

rodzaju metody, formy, a także charakterystykę tego masażu, który powoduje działanie na organizm. W systemie terapii wisceralnej określa on klasyfikację podstawowych i wtórnych technik, dokonuje rozróżnienia między podstawowymi technikami. Dla każdej z nich przytacza osobliwości właśnie jej oddziaływania, kładzie akcent na osobliwościach techniki i metodyki wykonania.

A ten fakt, że „Starosłowiański Masaż Brzucha” w praktyce często związany jest z realizacją różnych technik ruchów i ćwiczeń, które są podstawowym środkiem kinezyterapii, autor przedstawia wyraźne zalecenia dotyczące ich realizacji.

Zdjęcia, zamieszczone w publikacji, są autorskie. Względna łatwość wykonania technik manualnych oraz ich praktyczne bezpieczeństwo dla pacjentów pozwalają na szerokie zastosowanie w praktyce, czasem zastępując nimi inne, na przykład farmakologiczne środki lecznicze. Masaż słowiański ma swój zakres stosowania i swój sektor w różnorodności chorób wewnętrznych. W związku z tym, wyraźne rozróżnienie jest trudne do osiągnięcia, w szczególności brak jednolitej opinii na temat metodologii ręcznej korekty narządów wewnętrznych. Pomoc naukowa została napisana na podstawie syntezy źródeł krajowych i zagranicznych, nabytej przez autora wiedzy z zakresu terapii manualnej w licznych wiodących klinikach zagranicznych, analizy wyników długotrwałej pracy i bogatego praktycznego doświadczenia. Rozdziałom dotyczącym metodologii masażu manualnego towarzyszą ilustracje, które są bardzo przydatne, jeśli chodzi o ręczne sposoby leczenia. Wszystko to przyczyni się do bardziej dogłębnego zrozumienia przedstawionego materiału. Ten, kto chce nauczyć się tej metody, oraz ten, kto już ją opanował, może bez obaw korzystać z przedstawionej publikacji Władysława Batkiewicza „Starosłowiański Masaż Brzucha – terapia wisceralna”. Szczerze zachęcam do lektury i stosowania.

Kierownik Katedry Rehabilitacji i
Medycyny Niekonwencjonalnej
Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu
Medycznego im.Daniela Halickiego

dr hab.n.med. Łukjan Andrijuk